

Udkast af 30. august 2017

Forslag

til

Lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser og lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag

(Øget søgning til erhvervsuddannelse for voksne m.v.)

§ 1

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 24. marts 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 33, stk. 1, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Eleverne modtager bevis for den gennemførte uddannelse (uddannelsesbevis), herunder bevis både for gennemført skoleuddannelse (skolebevis) og for gennemført praktikuddannelse (praktikerklæring). Skolebevis og uddannelsesbevis udstedes digitalt. Elever skal efter anmodning modtage en bekræftet udskrift af det digitale bevis.«

2. § 48, stk. 1, 3. pkt., affattes således:

»Der kan dog, men højst to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt., indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en hel skoleperiode og mindst en del af en praktikperiode af en uddannelses hovedforløb.«

3. I § 58, stk. 1, ændres »og virksomheden kan indgå aftale om forlængelse af uddannelsestiden med et bestemt tidsrum, hvis en elev« til: »har krav på, at uddannelsestiden forlænges i nødvendigt omfang, hvis eleven«.

4. § 58, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Virksomheden retter henvendelse til det faglige udvalg, hvis der ikke er enighed mellem eleven og virksomheden om forlængelse af grunde som nævnt i stk. 1, eller eleven ikke indgår i en dialog med virksomheden med sigte på at afklare behovet herfor. Det faglige udvalg fastsætter herefter et tillæg til uddannelsesaftalen, hvorved uddannelsestiden forlænges med et af udvalget fastsat tidsrum eller træffer beslutning om, at forlængelse ikke findes nødvendig.«

5. I § 66 v, stk. 2, 2. pkt., ændres »10 dage« til: »5 dage, som ligger ud over undervisningstiden«.

6. I § 66 x, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Skoleundervisningen i hovedforløbet for voksne skal i almindelighed være af kortere varighed end i hovedforløbet i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge.«

7. I § 66 y, stk. 1, 2. pkt., ændres »elevens uddannelse« til: »elevens skoleundervisning i hovedforløbet i almindelighed«.

8. I § 66 y, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., indsættes efter »praktikuddannelse«: »og med mulighed for at modtage undervisning i og afslutte fag fra grundforløbet med sigte på at opnå certifikater, som er en forudsætning for overgang til en uddannelses hovedforløb«.

9. I § 66 y, stk. 2, ændres »Uddannelsesforløbet, jf. stk. 1, kan yderligere« til: »Ønsker elven det, kan uddannelsesforløbet, jf. stk. 1,«.

10. I § 67 a, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»For uddannelser omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, kan undervisningsministeren fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendeprøver.«

§ 2

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, som ændret ved § 1 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til *kapitel 4* indsættes efter »Mobilitetsfremmende ydelser«: »m.v.«

2. I § 12 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder endvidere tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendeprøver for elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 67 a, stk. 3,« til: »§ 67 a, stk. 3, 1. pkt.«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 1.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 66 x, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 24. marts 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 66 x, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 1, nr. 6.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 b, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 2, nr. 2.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Erhvervsuddannelse for voksne (euv)
 - 2.1.1. Realkompetencevurdering
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Varigheden af erhvervsuddannelse for voksne (euv)
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.3. Erhvervelse af certifikater i forbindelse med overgangskrav
 - 2.1.3.1. Gældende ret
 - 2.1.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.4. Refusion af udgifter til svendeproe
 - 2.1.4.1. Gældende ret
 - 2.1.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Forlængelse af uddannelsesaftaler
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Digitale beviser
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Korte uddannelsesaftaler
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Ligestillingsmæssige konsekvenser
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Erhvervsuddannelse for voksne (euv) blev indført med erhvervsuddannelsesreformen fra 2014, jf. lov nr. 634 af 16. juni 2014 om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v., lov om folkeskolen og forskellige andre love (Bedre og mere attraktive erhvervsuddannelser m.v.).

Ambitionen med erhvervsuddannelsesreformen var at øge tilgangen til erhvervsuddannelserne med henblik på at sikre tilstrækkelig faglært arbejdskraft til virksomhederne.

Tilgangen til erhvervsuddannelserne i bred forstand har imidlertid ikke udviklet sig som forventet, da erhvervsuddannelsesreformen blev aftalt. Endvidere har implementeringen af euv ifølge tilbagemeldinger fra skoler og arbejdsmarkedets parter været kompleks, ligesom det har vist sig vanskeligt at gennem-

føre undervisningen for voksne erhvervsuddannelseselever i overensstemmelse med reformens intentioner og de deraf følgende regler om euv.

Kredsen af partier bag aftalen om erhvervsuddannelsesreformen (V, K, LA, DF, S, R og SF) er på denne baggrund nået til enighed om en række tiltag i forhold til erhvervsuddannelse for voksne (euv), hvoraf følgende kræver lovændring:

- Den obligatoriske individuelle afkorting af skoleundervisningen ophæves. Det betyder, at eleven har ret til, men ikke pligt til individuel skønsmæssig godskrivning.
- Maksimumgrænsen på to års praktikuddannelse ophæves. Det betyder, at elever med en praktikuddannelse på mere end to år ikke skal have afkortet deres praktikuddannelse. De almindelige regler om godskrivning af praktikuddannelsen vil finde anvendelse.
- Elever, med mindst to års relevant erhvervserfaring, der mangler et certifikatfag (fx førstehjælp, arbejdsmiljø) for at opfylde overgangskravene fra uddannelsens grundforløb til hovedforløbet, får mulighed for at følge undervisningen og afslutte certifikatfaget på grundforløbet, samtidig med undervisningen i hovedforløbet.
- Tid brugt på den såkaldte realkompetencevurdering fratrækkes ikke længere i undervisningstiden. Samtidig nedsættes den maksimale varighed af realkompetencevurderingen fra 10 dage til 5 dage.
- De faglige udvalg får mulighed for at få dækket udgifter til svendepøver for alle euv-elever.

Lovforslaget tager sigte på at gennemføre de aftalte justeringer gennem ændringer af kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser samt kapitel 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Med lovforslaget lægges der endvidere op til at tydeliggøre § 58 i lov om erhvervsuddannelser vedrørende elevers ret til forlængelse af uddannelsesaftaler i forbindelse med lovligt fravær fra uddannelsesstedet, fx som følge af graviditet, barsel eller længerevarende sygefravær, samt praktikvirksomhedernes forpligtelser i denne henseende. Tydeliggørelsen foreslås som følge af en Højesteretsdom, jf. Ugeskrift for Retsvæsen 2015.1318, som slog fast, at § 58 i lov om erhvervsuddannelser efter sin ordlyd, forarbejder og formål må forstås således, at en elev, der bliver gravid, og som påbegynder barselsorlov, inden uddannelsesaftalen er udløbet, kan kræve, at aftalen forlænges i nødvendigt omfang.

Med lovforslaget lægges endvidere op til at ændre § 33 i lov om erhvervsuddannelser med sigte på at indføre digitale beviser for erhvervsuddannelserne. Den foreslåede ændring sker med henblik på at lette de administrative procedurer ved overgangen fra en erhvervsuddannelse til en videregående uddannelse. Det er hensigten, at det i første omgang er skolebeviset og uddannelsesbeviset, der digitaliseres, men ikke praktikerklæringer. Desuden er det hensigten at lette procedurerne for elever, som efter gennemført erhvervsuddannelse ønsker optagelse på en videregående uddannelse, sådan at optagelsesproceduren for disse elever sidestilles med optagelsesproceduren for elever med en gymnasial uddannelse.

Med lovforslaget lægges endelig op til at lempe kravet i § 48 i lov om erhvervsuddannelser om, at såkaldt korte uddannelsesaftaler skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af en erhvervsuddannelsens hovedforløb. Med lovforslaget vil kravet for sådanne korte uddannelsesaftaler fremover være, at de fortsat skal indeholde mindst en hel skoleperiode samt enten en hel eller en del af en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb. Hensigten er, at flere elever og virksomheder indgår korte uddannelsesaftaler frem for delaftaler under skolepraktik, hvorved grundlaget for vekseldannelsesprincippet styrkes.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Erhvervsuddannelse for voksne (euv)

Erhvervsuddannelse for voksne (euv) blev indført pr. 1. august 2015 som led i erhvervsuddannelsesreformen. Medmindre der er fastsat specifikke regler, gælder for euv generelt de samme regler, som der gælder for erhvervsuddannelserne for unge. Specifikke bestemmelser om euv findes primært i kapitel 7 d i lov om erhvervsuddannelser, i en række regler i bekendtgørelse nr. 367 af 19. april 2016 om erhvervsuddannelser samt i de 105 bekendtgørelser, som regulerer hver enkelt erhvervsuddannelse.

Det følger af § 66 u, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at euv er en særlig tilrettelæggelsesmåde for erhvervsuddannelser, der er vekseluddannelser. Efter § 66 u, stk. 2, har euv samme mål, niveau og afsluttende prøve som den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge. Uddannelsen giver ligeledes ret til et tilsvarende uddannelsesbevis og samme betegnelse. Det følger endelig af § 66 u, stk. 3, at euv kan udbydes af skoler, institutioner og virksomheder, der er godkendt til at udbyde det pågældende hovedforløb.

Efter § 66 v, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser skal elever, der er fyldt 25 år på tidspunktet for erhvervsuddannelsens begyndelse, gennemføre uddannelsen som euv.

2.1.1. Kompetencevurdering forud for euv (realkompetencevurdering)

2.1.1.1. Gældende ret

Det følger af § 66 v, stk. 2, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at en euv indledes med en vurdering af elevens praktiske og teoretiske kompetencer med udgangspunkt i målene for uddannelsen samt eventuel grundforløbsundervisning. Der er tale om en realkompetencevurdering. Det følger endvidere af bestemmelsens 2. pkt., at realkompetencevurderingen kan have en varighed fra en halv dag og op til 10 dage. Det er realkompetencevurderingen, der afgør, hvilken uddannelsesvej, den voksne skal følge.

§ 66 v, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser indebærer, at realkompetencevurderingen er en del af den samlede uddannelse. Realkompetencevurderingen gennemføres således som udgangspunkt, når eleven er optaget på uddannelsen. Realkompetencevurdering kan dog også gennemføres efter reglerne om enkeltfag under åben uddannelse og finder da sted forud for optagelsen til uddannelsen, jf. herved § 12, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1493 af 9. december 2015 om deltagerbetaling ved erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, hvorefter personer, som deltager i et enkeltfag som led i en kompetencevurdering forud for en erhvervsuddannelse for voksne (euv) ikke skal betale deltagerbetaling.

Realkompetencevurdering foretaget inden elevens optag på en erhvervsuddannelse for voksne (euv) er således bindende, og der foretages ikke en ny vurdering, når eleven er optaget på uddannelsen. Denne mulighed ændrer imidlertid ikke ved, at realkompetencevurderingen udgør en del af den samlede uddannelsestid. Er en realkompetencevurdering således foretaget inden uddannelsens påbegyndelse, skal dens varighed ligeledes medregnes i uddannelsens samlede varighed, dvs. som en del af den samlede uddannelsestid.

Realkompetencevurderingen tager sigte på at afklare elevens allerede opnåede praktiske og teoretiske kompetencer med udgangspunkt i målene for uddannelsen til brug for elevens personlige uddannelsesplan. Nærmere regler om realkompetencevurderingen er i medfør af § 66 z i lov om erhvervsuddannelser fastsat i § 56 i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Efter § 56, stk. 5, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser består realkompetencevurderingen således for det første af en regelbundet vurdering af ansøgerens teoretiske og praktiske kompetencer ved anvendelse af de almindelige godskrivningsregler for uddannelserne og regler for den enkelte uddannelse om fritagelse for skole- og praktikdele som følge af uddannelses- og erhvervserfaring. For det andet består realkompetencevurderingen af en skønsmæssig vurdering af den voksnes eventuelle yderligere teoretiske kompetencer på uddannelsesområdet.

Realkompetencevurderingens generelle vurdering bygger på faste objektive kriterier for godskrivning (fritagelse) for dele af uddannelsen på grundlag af allerede opnåede kvalifikationer. De faglige udvalg afgiver indstilling om de relevante kriterier for godskrivning, herunder for euv, jf. herved § 38, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Det fremgår af bekendtgørelsens § 38, stk. 3, at det faglige udvalgs indstilling om euv i denne henseende skal omfatte, hvad der er relevant erhvervserfaring, og som dermed skal medføre hel eller delvis godskrivning af grundforløbet i uddannelsen eller hel eller delvis godskrivning af praktikuddannelse i hovedforløbet samt omfanget af denne godskrivning. Det faglige udvalgs indstilling skal endvidere omfatte, hvilken forudgående anden undervisning der skal medføre hel eller delvis godskrivning af erhvervsuddannelse, samt omfanget af denne godskrivning. Endelig skal det faglige udvalgs indstilling om euv omfatte indholdet af det standardiserede hovedforløb for voksne, jf. herom neden for.

De faglige udvalgs kriterier for den objektive vurdering er fastlagt i bilag 1 i bekendtgørelsen for hver enkelt erhvervsuddannelse. I bilagene er det således fastsat, hvilke forudgående uddannelser og kurser samt hvilken erhvervserfaring der godskrives. Bilagene til uddannelsesbekendtgørelserne rummer ikke en beskrivelse af, hvilke fag der afkortes for, men en beskrivelse af omfanget af den afkorting, som tidligere erhvervserfaring eller uddannelse giver. Bilagene indeholder grundlaget for vurdering af, om eleven har mindst 2 års relevant erhvervserfaring, jf. § 66 y, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, som omtales neden for, samt af relevant erhvervserfaring og uddannelse, der giver grundlag for godskrivning for alle elever, dvs. både unge og voksne.

Den individuelle vurdering afgør, om uddannelsesforløbet skal afkortes udover det, der eventuelt er givet som led i den objektive generelle vurdering.

Det er skolerne, der træffer afgørelse om fritagelse for skoleundervisningen på baggrund af elevens øvrige teoretiske kompetencer, som ikke er omfattet af den objektive vurdering, jf. herved § 56, stk. 6, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Efter samme bestemmelse er det de faglige udvalg, der træffer afgørelse om afkorting af praktikuddannelsen på baggrund af elevens øvrige erhvervserfaring og afkorting af den samlede varighed af skoleundervisningen.

2.1.1.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For skolerne vurderes reglen om realkompetencevurdering som den indledende del af euv-uddannelsen at give en række uhensigtsmæssige planlægningsmæssige, personalemæssige og økonomiske udfordringer. Det gælder særligt realkompetencevurdering lavet forud for euv efter reglerne om åben uddannelse, som er bindende og skal godskrives, dvs. at den tid, der anvendt på realkompetencevurdering, skal fratrækkes tiden til skoleundervisningen på euv.

Der kan derudover gå kortere eller længere tid fra, at en elev får lavet en realkompetencevurdering forud for euv, til eleven begynder på uddannelsen. Det betyder en administrativ belastning for både skoler, virksomheder og elever, at den gamle realkompetencevurdering skal findes frem og fratrækkes uddannelsestiden i den uddannelse, eleven påbegynder. Derudover kan eleven i den mellemliggende periode have opnået yderligere kompetencer, som ikke indgik i realkompetencevurderingen.

Det vurderes på denne baggrund hensigtsmæssigt at etablere en ordning, hvor den tid, som anvendes til realkompetencevurdering, ikke fragår undervisningstiden.

Erfaringer fra praksis har desuden vist, at realkompetencevurdering i praksis oftest gennemføres med en varighed på 1-2 dage, og at de kun i meget få tilfælde har en varighed på 10 dage.

Det foreslås på den anførte baggrund at ændre lov om erhvervsuddannelser således, at det fastslås, at den tid, som anvendes realkompetencevurderingen i forbindelse med euv, ligger ud over undervisningstiden, og at den maksimale varighed af en realkompetencevurdering nedsættes fra 10 dage til 5 dage.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, samt bemærkningerne hertil.

2.1.2. Varigheden af erhvervsuddannelse for voksne (euv)

2.1.2.1. Gældende ret

Det følger af § 66 x, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, at de faglige udvalg udvikler standardiserede hovedforløb for voksne og bestemmer indholdet i regler om elevers fritagelse for skole- og praktikdele.

Efter § 66 x, stk. 2, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser skal et hovedforløb tilrettelagt for voksne i almindelighed være af kortere varighed end hovedforløbet i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge. Det gælder både skoleundervisning og praktikuddannelse. Det følger endvidere af bestemmelsens 2. pkt., at praktikuddannelsen højst kan vare 2 år.

Det følger supplerende af § 24, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at skoleundervisningen i hovedforløb for euv-elever, som er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om erhvervsuddannelser (de såkaldte euv1- og euv2-elever, jf. nedenfor) skal være mindst 10 pct. kortere end skoleundervisningen i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge. Det følger dog af § 24, stk. 2, 2. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at Undervisningsministeriet kan tillade, at afkortningen er mindre end 10 pct. for uddannelser med skoleundervisning af særlig kort varighed. Fagene i de standardiserede hovedforløb fremgår af uddannelsesordningen for de enkelte uddannelser og består af fag fra hovedforløbet for unge og eventuelle arbejdsmarkedsuddannelser, jf. § 24, stk. 3, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Efter § 13, stk. 5, 2. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, skal skoleundervisningen i euv-forløb uden praktikuddannelse som hovedregel tilrettelægges som sammenhængende forløb. For den enkelte elev kan skoleundervisningen dog være splittet op, jf. elevens personlige uddannelsesplan.

Efter § 66 y, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser vejleder skolen eleven og udarbejder i samarbejde med denne og en eventuel arbejdsgiver en personlig uddannelsesplan for eleven. Efter § 66 y, stk. 1, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser udarbejdes uddannelsesplanen som omtalt på grundlag af en vurdering af elevens teoretiske og praktiske kompetencer (realkompetencevurderingen).

Af § 66 y, stk. 1, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser fremgår endvidere, at euv-elevs uddannelse skal være så kort som mulig. Dette følger endvidere forudsætningsvis af § 66 y, stk. 2, hvorefter uddannelsesforløbet kan afkortes yderligere på baggrund af elevens individuelle kompetencer.

Kravet om at gøre en euv så kort som mulig indebærer, at godskrivning altid udmøntes i en kortere uddannelsestid, med mindre eleven har valgt en erhvervsuddannelse med erhvervsfaglig studentereksamen (eux) eller vurderes til at være en såkaldt euv3-elev, jf. herom neden for. Hvis der er indgået en uddannelsesaftale for hele uddannelsen, kan der ligeledes justeres i denne varighed.

Efter § 66 y, stk. 1, 2. pkt., herunder bestemmelsens nr. 1-3, i lov om erhvervsuddannelser inddeles ansøgere til euv i tre grupper, som skal følge tre forskellige uddannelsesveje. Efter bestemmelsen udarbejdes elevens uddannelsesplan således inden for nedenstående rammer.

Elever, der har mindst 2 års relevant erhvervserfaring, skal efter § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser gennemføre et standardiseret uddannelsesforløb for voksne uden grundforløb og

uden praktikuddannelse. Disse elever betegnes i daglig tale for euv1-elever og godskrives således for hele grundforløbet og optages direkte på hovedforløbet. Euv1-elever skal gennemføre skoleundervisningen i det standardiserede hovedforløb for voksne, dog fratrukket evt. yderligere godskrivning som følge af den individuelle realkompetencevurdering. Elever, der påbegynder forløbet efter en længerevarende ledighedsperiode, og som derfor har et særligt behov for at få styrket deres arbejdsmarkeds- og uddannelsesparathed, kan efter bestemmelsen tilbydes et suppleringsmodul af op til 9 ugers varighed. En længerevarende ledighedsperiode forstås i denne forbindelse som en periode på mindst 3 måneder. Det er skolen, der vurderer, om eleven har behov for et suppleringsmodul. Suppleringsmodulet kan tilrettelægges individuelt afhængig af den enkeltes konkrete behov for undervisning.

Elever, der har mindre end 2 års relevant erhvervserfaring eller har en forudgående uddannelse, skal efter § 66 y, stk. 1, nr. 2, i lov om erhvervsuddannelser gennemføre et standardiseret uddannelsesforløb for voksne med praktikuddannelse og med mulighed for at modtage undervisning fra grundforløbets 2. del. Disse elever betegnes euv2-elever og har således mulighed for at gennemføre hele eller dele af grundforløbets 2. del. En euv2-elev kan også godskrives for hele grundforløbets 2. del. Euv2-elever skal følge det standardiserede hovedforløb for voksne bestående af både skoleundervisning og praktikuddannelse. Forudgående uddannelse omfatter andre afsluttede ungdomsuddannelser, videregående uddannelser mv. Enkeltstående kurser som fx arbejdsmarkedsuddannelser er ikke omfattet.

Elever, der hverken har relevant erhvervserfaring eller forudgående uddannelse, skal efter § 66 y, stk. 1, nr. 3, i lov om erhvervsuddannelser, gennemføre et uddannelsesforløb, der i omfang og varighed svarer til en erhvervsuddannelse for unge, dog uden grundforløbets 1. del. Disse elever betegnes euv3-elever og skal således gennemføre hele grundforløbets 2. del, med mindre de godskrives for uddannelseselementer. Hovedforløbet for voksne, der skal følge i euv3, svarer i omfang og varighed til hovedforløbet på en erhvervsuddannelse for unge.

Efter § 66 y, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser kan uddannelsesforløbet som omtalt oven for yderligere afkortes på baggrund af elevens individuelle kompetencer.

Efter § 3, stk. 1, nr. 6 og 7, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser bestemmer de faglige udvalg inden for de rammer, der følger af lov om erhvervsuddannelser og andre regler om uddannelserne i almindelighed, herunder de årlige finanslove, indholdet i regler om uddannelserne med hensyn til standardiserede hovedforløb for voksne henholdsvis elevens fritagelse for skole- og praktikdele, jf. § 66 x, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

2.1.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved erhvervsuddannelsesreformen var det forudsat, at voksne med erfaring fra anden uddannelse eller beskæftigelse ikke behøver alle de elementer i en erhvervsuddannelse, som kræves af de unge elever. Det var i den henseende antagelsen, at voksne erfaringsmæssigt lærer hurtigere både teoretisk og praktisk, og at de dermed kan tilegne sig det faglige stof hurtigere end unge elever. Der blev desuden lagt vægt på, at voksne ofte har forudgående erfaring med at være en del af arbejdsmarkedet, arbejdspladskultur etc.

Euv-elever skal som følge heraf godskrives deres kompetencer, og uddannelsen skal afkortes på baggrund af standardafkortning af euv-forløbene (skoleundervisning). Forløbene afkortes med mindst 10 pct. fastlagt af de faglige udvalg.

Hertil kommer individuel afkortning af skoleundervisning og praktikuddannelse ud fra den enkelte elevs tidligere erfaring og opnåede kompetencer og ud fra en generel målsætning om, at euv-uddannelsen skal være så kort som mulig.

Dette resulterer i individuelle euv-forløb med meget forskellige varigheder og fagligt indhold. Det har også vist sig vanskeligt for skolerne at tilrettelægge sammenhængende euv-forløb, der bliver så korte som muligt. De mange individuelle forløb gør det derudover vanskeligt for skolerne at opfylde reformens pædagogiske intentioner, ligesom skolerne er udfordrede i forhold til at tilrettelægge undervisningen på særskilte hold for voksne som følge af få elever på euv.

Selvom afkorting af en erhvervsuddannelse svarende til de kompetencer, den voksne som udgangspunkt har, kan give god mening både for den enkelte voksne og for samfundet, vurderes de nuværende reglers fokus på afkorting af uddannelsestiden ikke i alle tilfælde at være hensigtsmæssig.

Skal en erhvervsuddannelse også være attraktiv for de voksne, som er mindre uddannelsesparate end de formelle tidligere erfaringer og kompetencer umiddelbart giver udseende af, og som derfor kan have vanskeligere ved at gennemføre et afkortet uddannelsesforløb, bør reglerne også tage hensyn til denne gruppe af potentielle ansøgere.

For euv-elever gælder endvidere en maksimal praktiktid på 2 år. Formålet med at fastsætte en maksimal varighed for praktikuddannelsen i forbindelse med erhvervsuddannelsesreformen var dels at sikre, at voksne får en hurtigere og mere direkte vej til faglært niveau, dels at gøre unge elever konkurrencedygtige med voksne i forhold til at få praktikpladser, fordi voksne elever med erfaring anses for at være mere attraktive for virksomhederne.

Kravet om en maksimal varighed for praktikuddannelsen på 2 år vurderes imidlertid at udgøre en udfordring i forhold til at give de voksne elever tid nok til oplæringen i praktiktiden. Det gælder særligt i forhold til uddannelser med en lang praktiktid, og for elever, der har en gymnasial uddannelse eller anden erhvervsuddannelse af ”ældre dato”, og som ikke har praktisk erfaring, der opvejer den udvikling af erhvervsuddannelserne, der er sket i takt med den teknologiske udvikling.

Det foreslås på den anførte baggrund, at euv-elever fortsat skal have ret til, men ikke længere pligt til afkorting på baggrund af individuel godskrivning på både grund- og hovedforløbet.

Med lovforslaget vil det fremover være hovedreglen, at euv-elever gennemfører de standardiserede uddannelsesforløb, som er afkortet med mindst 10 pct., og som er beskrevet i bekendtgørelserne for de enkelte erhvervsuddannelser, mens de skønsmæssige individuelle afkortninger som følge af realkompetencevurderingerne alene gives efter ønske fra den enkelte elev.

Det foreslåede har i øvrigt den konsekvens, at voksne elever, der ikke ønsker individuel afkorting, skal tilbydes undervisning på højere niveauer eller anden relevant faglig undervisning, jf. § 28 i lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås endvidere, at kravet om en maksimal varighed for praktikuddannelsen på 2 år ophæves.

Det betyder, at praktikuddannelsens varighed ikke længere skal, men kan afkortes for de voksne, som dermed ligestilles med de unge. Det foreslåede indebærer, at de almindelige regler om godskrivning af praktikuddannelsen finder anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, 7 og 9, samt bemærkningerne hertil.

2.1.3. Certifikater og overgangskrav

2.1.3.1. Gældende ret

Efter § 3, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser kan de faglige udvalg bestemme, at eleverne i en uddannelse ved overgangen fra grundforløbet til skoleundervisningen i hovedforløbet skal

opfylde bestemte krav til gennemførte fag og niveauer, såfremt opfyldelsen af kravene er nødvendige for at opnå slutmålene i uddannelsen eller i et eller flere af uddannelsens specialer. Det følger endvidere af bestemmelsens 3. pkt., at de faglige udvalg kan bestemme, at kravene ikke eller kun delvist skal være opfyldt for euv-forløb i henhold til § 66 y, stk. 1, nr. 2, i lov om erhvervsuddannelser, dvs. for euv2-elever.

Overgangskravene består af krav til viden, færdigheder og kompetencer samt grundfagsniveauer og certifikater. Overgangskravene er specificeret i bekendtgørelserne for de enkelte erhvervsuddannelser.

Overgangskravene vedrører som udgangspunkt ikke euv1-elever, fordi kravene knytter sig til overgangen mellem grundforløb og hovedforløb. Euv1-elever optages som nævnt oven for direkte på hovedforløbet, fordi de qua deres relevante erhvervserfaring vurderes at have det nødvendige faglige niveau.

Dette gælder dog ikke i forhold til certifikater, som eleven eventuelt mangler for at imødekomme overgangskravene. I sådanne tilfælde kan uddannelsen således ikke gennemføres som et euv1-forløb. I stedet er eleven henvist til enten at gennemføre uddannelsen som et euv2-forløb, hvor certifikaterne kan opnås via den deri liggende mulighed for at modtage undervisning fra grundforløbets 2. del, jf. § 66 y, stk. 1, nr. 2, i lov om erhvervsuddannelser, eller at erhverve certifikaterne forud for optagelsen til euv, fx via arbejdsmarkedsuddannelser.

2.1.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nuværende ordning, hvorefter euv1-elever, som mangler certifikater, enten vil blive vurderet som euv2-elever og skal tage dele af grundforløbet for at opnå de krævede certifikater, eller skal tage certifikaterne uden for erhvervsuddannelsernes ramme, inden de optages på euv, vurderes ikke at være hensigtsmæssig set ud fra den voksnes kompetenceniveau, ligesom det heller ikke er en hensigtsmæssig anvendelse af ressourcer.

Dertil kommer, at det også i denne henseende er vanskeligt for skolerne at tilrettelægge grundforløb med fuldtidsundervisning for den enkelte elev, der mangler et certifikat.

Det foreslås på denne baggrund, at der i lov om erhvervsuddannelser skabes mulighed for, at euv1-elever, der alene mangler certifikatfag for at opfylde overgangskravene, kan følge undervisningen i certifikatfaget på grundforløbet og afslutte faget samtidig med, at eleverne følger undervisningen i euv1-forløbet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8, samt bemærkningerne hertil.

2.1.4. Refusion af udgifter til svendep prøve

2.1.4.1. Gældende ret

Efter § 33, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser kan de faglige udvalg bestemme, at praktikuddannelsen afsluttes med en svendep prøve, der afholdes efter retningslinjer fastsat af udvalget. Det følger endvidere af bestemmelsen, at udgifterne til svendep prøve afholdes af det faglige udvalg, dog således at udvalget kan kræve, at elevens praktikvirksomhed helt eller delvis refunderer udvalget udgifterne. I praksis sker dette for de fleste erhvervsuddannelser vedkommende ved, at elevens arbejdsgiver opkræves et beløb, som dækker materiale- og lokaleudgifter og udgifter til såkaldte skuemestre (eksaminatorer ved svendep prøver).

Som omtalt i de almindelige bemærkninger afsnit 2.1 følger euv den almindelige ordning for erhvervsuddannelse for unge, medmindre andet er bestemt i eller i regler fastsat i henhold til bestemmelser i lov om erhvervsuddannelser. De faglige udvalgs mulighed for at få dækket svendep prøveudgifter af

elevens praktikvirksomhed efter § 33, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser omfatter således også euv-elever, der er beskæftiget i en praktikvirksomhed.

I forhold til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepróver for elever, som ikke er beskæftiget i en praktikvirksomhed, følger det af § 67 a, stk. 3, 1. led, i lov om erhvervsuddannelser, at undervisningsministeren for uddannelser efter kapitlerne 7 a og 7 b i lov om erhvervsuddannelser kan fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepróver. Kapitel 7 a i lov om erhvervsuddannelser omhandler elever i skolepraktik. Kapitel 7 b omhandler erhvervsuddannelse plus (eud+).

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 56 af 25. januar 2011 om udbetaling af visse ydelser fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (nu Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag) for elever i skolepraktik og erhvervsuddannelse plus (eud+).

Det fremgår af bekendtgørelsens § 9, at faglige udvalg, som afholder svendepróver for bl.a. elever i skolepraktik, har ret til tilskud. Det følger af bekendtgørelsens § 9, stk. 2, at der ikke ydes tilskud til svendepróveudgifter, hvis eleven på tidspunktet for svendepróvens aflæggelse er omfattet af en uddannelsesaftale med en virksomhed i Danmark.

Efter bekendtgørelsens § 10 ydes tilskud til det faglige udvalgs direkte merudgifter ved svendepróver for de omtalte elevgrupper, hvilket vil sige udgifter til skuemestre og udgifter til evt. udarbejdelse af opgaver ved svendepróver. Tilskuddet beregnes i medfør af bekendtgørelsens § 11, stk. 1, pr. elev og udgør det laveste beløb, som det faglige udvalg opkræver hos en arbejdsgiver for en elev med uddannelsesaftale inden for samme speciale. Tilskuddet til en elevs svendepróve kan dog maksimalt udgøre 2.500 kr., jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2.

Bekendtgørelsen omfatter euv-elever i skolepraktik i kraft af den tidligere nævnte forudsætning om, at de almindelige bestemmelser for erhvervsuddannelse for unge også gælder for euv-elever, hvor andet ikke er bestemt.

I medfør af § 12 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning om uddannelsesmuligheder, beskæftigelsesmuligheder og hjælp til aftaleindgåelse m.v. for elever og praktikvirksomheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb i erhvervsuddannelserne. Udvalgene samarbejder med institutionerne og de lokale og regionale interessenter herom. Efter § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag nærmere regler om ordningen efter § 12 b, stk. 1, herunder om størrelsen af den økonomiske støtte samt betingelserne for at yde støtte.

Bestyrelsens bemyndigelse er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1132 af 27. september 2007 med senere ændringer om udbetaling af tilskud fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (nu Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag) til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg. Efter bekendtgørelsens § 3, stk. 1, ydes tilskud inden for et samlet beløb, som er fastsat på finansloven (§ 20.31.11). De samlede bevilgede beløb til aktiviteter omfattet af bekendtgørelsen, kan ikke overstige dette beløb, og såfremt de samlede ansøgninger om tilskud overstiger beløbet, kan Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag afslå ansøgningerne eller give tilskud til en del af udgifterne forbundet med aktiviteterne. Udgifterne til ordningen dækkes af uddannelsesbidrag indbetalt af arbejdsgiverne, jf. § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag.

Efter § 13, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetaling til skolerne af bl.a. tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af

svendeprøver for elever i skolepraktik, jf. § 67 a, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser som omtalt oven for. Efter § 22, stk. 3, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag dækker Undervisningsministeriet Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags udgifter bl.a. til tilskud til de faglige udvalgs udgifter til svendeprøve for skolepraktikelever, jf. § 13, herunder administrationsudgifter.

Som omtalt oven for i afsnit 2.1.2 omfatter uddannelsesforløbet for euv1-elever, jf. § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser i modsætning til de øvrige euv-elevtyper ikke en praktikuddannelse. Euv-1-elever er således ikke praktik i en virksomhed eller i skolepraktik.

Som det fremgår, giver hverken § 33, stk. 4, og § 67 a, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, bekendtgørelse nr. 56 af 25. januar 2011, § 12 b, § 13 og § 22 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag eller bekendtgørelse nr. 1132 af 27. september 2007 mulighed for at yde tilskud til de faglige udvalgs afholdelse af svendeprøver for euv-elever, som ikke enten er i praktik i en virksomhed eller i skolepraktik.

Gældende ret indeholder dermed ikke bestemmelser, hvorefter der kan ydes tilskud til de faglige udvalgs afholdelse af svendeprøver for euv1-elever.

2.1.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Fraværet af en mulighed for at yde tilskud til de faglige udvalgs afholdelse af svendeprøver for euv-elever, som ikke enten er i praktik i en virksomhed eller er i skolepraktik (euv1-elever), vurderes at udgøre en uhensigtsmæssig barriere for at fremme erhvervsuddannelse for voksne samt en utilsigtet forskel i forhold til, hvad der gælder i forhold til alle andre erhvervsuddannelseselever.

Det foreslås på denne baggrund at skabe mulighed for, at de faglige udvalg kan få tilskud til deres udgifter til svendeprøver for euv1-elever.

Det foreslås i den henseende, at tilskuddet tilrettelægges inden for rammerne af de midler, der i medfør af arbejdsgivernes indbetalinger af bidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag afsættes til de faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning, praktikpladsbistand mv., jf. § 12 b, stk. 1, jf. § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Midlerne til den eksisterende ordning er afsat på finansloven § 20.31.11, jf. også § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1132 af 27. september 2007 med senere ændringer om udbetaling af tilskud fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (nu Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag) til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg. Den samlede ramme, der kan ydes tilskud inden for, udgør 30 mio. kr. i 2017.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2 samt bemærkningerne hertil.

2.2. Forlængelse af uddannelsesaftaler

2.2.1. Gældende ret

Efter § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser kan en elev og en virksomhed indgå aftale om at forlænge uddannelsestiden med et bestemt tidsrum i visse tilfælde af elevens fravær fra virksomheden. De fraværsgrunde, som efter bestemmelsen kan begrunde en forlængelse af uddannelsesaftalen, er sygefravær i mere end 10 pct. af den fastsatte uddannelsestid, fravær som følge af supplerende skoleundervisning, orlov ved graviditet, barsel eller adoption samt som følge af nedsat arbejdstid mv. begrundet i særlige forhold, fx faglige eller offentlige tillidshverv, deltagelse i eliteidræt, handicap eller sociale forhold hos den uddannelsessøgende eller i dennes nærmeste familie.

Det følger endvidere af § 58, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, at en aftale, som medfører, at uddannelsestiden forlænges med mere end fraværperioden, kun er gyldig, hvis det faglige udvalg godkender den.

Det følger endelig af § 58, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, at det faglige udvalg efter anmodning fra en af parterne kan forlænge uddannelsestiden med et af udvalget fastsat tidsrum, hvis der ikke enighed mellem eleven og virksomheden om forlængelse.

Af bemærkningerne til § 58 i lov om erhvervsuddannelser, jf. Folketingstidende 1987-88, tillæg A, spalte 1267-1268 (lovforslag nr. L 38), som byggede på betænkning nr. 1112/1987 om grundlæggende erhvervsuddannelser, fremgår, at bestemmelsen var udtryk for en forenkling af de dagældende bestemmelser om lærlinge og efg-elever. I forhold til de dagældende regler indeholdt den foreslåede bestemmelse alene den nydannelse, at parterne kunne aftale en forlængelse, uden at aftalen skal være godkendt.

Det fremgår af det udkast til forslag til lov om erhvervsuddannelser, som indgår i den omtalte betænkning nr. 1112/1987 om grundlæggende erhvervsuddannelser, at § 58 (i betækningsudkastet § 38) er en forenkling af lærlingelovens (lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold) § 9, stk. 4, § 10 og til dels § 3, stk. 3, samt af efg-rets bekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 88 af 24. februar 1987 om optagelse og om uddannelsesaftaler m.v. for elever i de erhvervsfaglige grunduddannelser) § 13, stk. 1, og til dels stk. 2. Det anføres endvidere, at lærekontrakter og uddannelsesaftaler efter disse bestemmelser i de tilfælde, som indgår i den nuværende § 58 i lov om erhvervsuddannelser, kunne forlænges af Læringerådet eller af det faglige udvalg. Det anføres endelig, at Læringerådets og de faglige udvalgs praksis normalt uden videre tillod en forlængelse, der svarede til fraværet.

§ 58 i lov om erhvervsuddannelser gælder i forhold til alle former for erhvervsuddannelsesaftaler.

2.2.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har været rejst tvivl om forståelsen og rækkevidden af § 58 i lov om erhvervsuddannelser.

Bestemmelsens formål har efter Undervisningsministeriets opfattelse været at sikre, at elever, som lovligt er fraværende fra deres uddannelse i en virksomhed, modtager den nødvendige undervisning, når eleven vender tilbage til virksomheden. Undervisningsministeriet har således tidligere tilkendegivet, at en arbejdsgiver dermed ikke kan modsætte sig en forlængelse af en uddannelsesaftale i de omhandlede tilfælde, såfremt eleven har ønsket dette.

Det har i denne henseende været Undervisningsministeriets principielle opfattelse, at en uddannelsesaftale grundlæggende indebærer, at parterne er enige om, at eleven modtager uddannelse. Virksomheden er ved denne aftale forpligtiget til at sikre, at eleven gennemfører uddannelsen, også selvom det medfører en forlængelse af aftalen i tilfælde, hvor eleven har lovligt fravær fra virksomheden.

I en af de konkrete sager, som har givet anledning til tvivl, kunne en elev ikke færdiggøre uddannelsesforløbet før påbegyndelse af graviditets- og barselsorlov. Uddannelsesaftalen udløb under elevens barselsorlov, og ansættelsesforholdet hos praktikvirksomheden ophørte. Arbejdsgiveren tilbød ikke eleven en forlængelse af uddannelsesaftalen, og eleven færdiggjorde derfor ikke sin uddannelse. Eleven gjorde under den efterfølgende retssag gældende, at arbejdsgiveren efter erhvervsuddannelseslovens § 58 havde haft pligt til at forlænge elevens uddannelsesaftale.

Sagen blev først behandlet af Tvistighedsnævnet, som afgør sager om uenigheder mellem elever og praktikvirksomheder inden for erhvervsuddannelserne. Nævnet fandt, at erhvervsuddannelsesloven var overholdt, fordi en manglende forlængelse ikke kunne sidestilles med en afskedigelse.

Eleven indbragte derefter sagen for Østre Landsret, der fandt det afgørende, om eleven overhovedet havde fremsat ønske om forlængelse af uddannelsesaftalen over for arbejdsgiveren. Landsretten fandt på baggrund af bevisførelsen i sagen, at eleven ikke havde fremsat skriftligt ønske om forlængelse af

uddannelsesaftalen over for arbejdsgiveren, og at arbejdsgiveren allerede af den grund ikke havde handlet i strid med erhvervsuddannelsesloven.

Sagen blev endelig indbragt for Højesteret, der i dom af 21. januar 2015, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen for 2015, side 1318ff, anførte, at § 58 i lov om erhvervsuddannelser efter sin ordlyd, forarbejder og formål må forstås således, at en elev, der bliver gravid, og som påbegynder barselsorlov, inden uddannelsesaftalen er udløbet, kan kræve, at aftalen forlænges i nødvendigt omfang. Højesteret udtalte tillige, at kan der ikke opnås enighed om omfanget af forlængelsen – f.eks. fordi parterne har forskellige opfattelser af, om uddannelsesaftalens formål gør det nødvendigt med en forlængelse svarende til den samlede fraværperiode – kan hver af parterne anmode det faglige udvalg om at tage stilling til spørgsmålet.

Højesteret gav samtidig udtryk for, at bestemmelsen indebærer, at arbejdsgiveren og eleven i første række skal forsøge at opnå enighed om en forlængelse af uddannelsestiden. Initiativet til en drøftelse heraf vil naturligt komme fra eleven selv, som den behovet vedrører. Højesteret slog imidlertid fast, arbejdsgiveren i kraft af sin pligt til oplæring har en forpligtelse til at søge afklaret, om der er behov for forlængelse, og om nødvendigt indbringe spørgsmålet for det faglige udvalg.

Højesteretsdommen har for så vidt slået fast, at en arbejdsgiver i kraft af sin forpligtelse til oplæring af de ansatte elever også har en særlig forpligtelse til at afklare, om en elev ønsker en forlængelse af uddannelsesaftalen som følge af graviditet og barsel.

På baggrund af ovenstående kan det imidlertid konstateres, at spørgsmålet om elevers ret til forlængelse af en uddannelsesaftale som følge af lovligt fravær efter § 58 i lov om erhvervsuddannelser samt virksomhedernes forpligtelser i denne henseende har været forbundet med betydelig retsusikkerhed, og at der af den grund har været ført en uens praksis på området. Hertil kommer, at Højesteret principielt set ikke med den omtalte dom har taget udtrykkeligt stilling til spørgsmålet i forhold til de øvrige grunde, der ifølge § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser kan begrunde forlængelse af uddannelsesaftalen, dvs. andre grunde end graviditet og barsel.

Det foreslås på den baggrund at ændre § 58 i lov om erhvervsuddannelser, så det udtrykkeligt fremgår, at en elev har krav på forlængelse af uddannelsesaftalen med sigte på, at eleven kan nå uddannelsens mål, i alle de tilfælde, der er omfattet af § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås endvidere at tydeliggøre – som forudsat i Højesterets dom – at arbejdsgiveren af egen drift, og ultimativt ved henvendelse til det faglige udvalg, har pligt til afklare, hvorvidt der er behov for at forlænge en uddannelsesaftale i tilfælde, hvor eleven ikke selv har taget initiativ hertil eller har indgået i dialog herom. Det vil med lovforslaget være det faglige udvalg, der herefter fastsætter et tillæg til uddannelsesaftalen, hvorved uddannelsesaftalen forlænges med et af udvalget fastsat tidsrum eller træffer beslutning om, at en forlængelse ikke findes nødvendig.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og bemærkningerne hertil.

2.3. Digitale beviser

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret modtager elever i erhvervsuddannelserne bevis for den gennemførte uddannelse, herunder bevis både for gennemført skoleuddannelse og for gennemført praktikuddannelse. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser regler om bedømmelsesplaner i almindelighed og regler for bevisernes udformning og udstedelse, jf. § 33, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser.

I bekendtgørelse om erhvervsuddannelser er det fastsat, at der udstedes uddannelsesbevis til eleven, når skolebevis og afsluttende praktikerklæring er udstedt, og eventuel svendeproe uden for skoleundervisningen er bestået. I den enkelte uddannelsesbekendtgørelse er det fastsat, om uddannelsesbevis skal udstedes af skolen eller af det faglige udvalg. Den instans, der udsteder uddannelsesbeviset, skal underrette det faglige udvalg henholdsvis skolen om uddannelsesbeviset.

2.3.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter forslaget skal bevis for skoleuddannelse (skolebevis) og bevis for gennemført uddannelse (uddannelsesbevis) udstedes digitalt. Forslaget om indførelse af digitale beviser skal ses i sammenhæng med tilsvarende bestemmelser i lov om de gymnasiale uddannelser og lov om studiekompetencegivende eksamen i forbindelse med erhvervsuddannelse (eux), hvorefter der udstedes digitale beviser for gymnasiale eksaminer. I overensstemmelse hermed foreslås det, at der også for erhvervsuddannelser indføres digitale beviser.

Forslaget om at digitalisere beviser for erhvervsuddannelserne har til hensigt at lette de administrative procedurer ved overgangen fra en erhvervsuddannelse til en videregående uddannelse. Det er hensigten, at det i første omgang er skolebeviset og uddannelsesbeviset, der digitaliseres, men ikke praktikerklæringer. Som hidtil skal skolebeviset omfatte bestået afsluttet prøve i skoleundervisningen, og det faglige udvalg og praktikvirksomheden underrettes om skolebeviset.

Forslaget om digitalisering af beviser skal ses som led i bestræbelserne på at skabe generel it-understøttelse på erhvervsuddannelsesområdet med henblik på at forenkle de administrative procedurer. Desuden er det hensigten at lette procedurerne for elever, som efter gennemført erhvervsuddannelse ønsker optagelse på en videregående uddannelse, sådan at optagelsesproceduren for disse elever sidestilles med optagelsesproceduren for elever med en gymnasial uddannelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

2.4. Korte uddannelsesaftaler

2.4.1. Gældende ret

Efter § 48, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser er det som altovervejende hovedregel en betingelse for at gennemføre en erhvervsuddannelse, at der mellem eleven og en eller flere virksomheder er indgået en uddannelsesaftale.

Det følger endvidere af § 48, stk. 1, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at uddannelsesaftalen skal omfatte alle praktik- og skoleophold og eventuel svendeproe i uddannelsen eller det kompetencegivende trin i uddannelsen

Som en modifikation hertil følger det af § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at der kan indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb.

Efter den gældende fortolkning af bestemmelsen kan en kort uddannelsesaftale mellem en elev og en virksomhed godt have et forløb, som strækker sig over to forskellige praktikperioder, når blot kravet om, at eleven skal være ansat i en fuld praktikperiode, opfyldes. En virksomhed kan eksempelvis indgå en aftale med en elev, som allerede har haft nogle dage eller uger af en praktikperiode som skolepraktik, men det er i så fald et krav, at eleven får den manglende praktiktid i virksomheden i den praktikperiode, der ligger efter elevens næste skoleperiode.

Ved lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til

AUB m.v.) blev § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændret således, at uddannelsesaftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin højst kan indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog bestemmelsens 4. pkt., som blev ændret ved samme lejlighed, jf. neden for. Ændringerne træder i kraft den 1. januar 2018.

Det følger af § 48, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at Undervisningsministeren efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser kan fastsætte regler om, at kravet om, at en aftale skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb ikke finder anvendelse for bestemte uddannelser, og om, at uddannelsesaftaler om erhvervsuddannelser for voksne, jf. kapitel 7 d, kan indgås uden praktikperioder.

Ved lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.) blev § 48, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændret således, at der endvidere kan fastsættes regler om, at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvis kan godkende yderligere én aftale, jf. 3. pkt., mellem samme elev og samme virksomhed. Ændringen træder sammen med ændringen af bestemmelsens 3. pkt. i kraft den 1. januar 2018.

2.4.2. Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Arbejdsmarkedets parter har samstemmende tilkendegivet, at kravet i § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser om, at en kort uddannelsesaftale skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb, synes at være unødigt restriktivt.

Parterne har bl.a. peget på tilfælde fra praksis, hvor erhvervsuddannelseselever med blot en enkelt dag i skolepraktik har været afskåret fra at indgå en kort uddannelsesaftale i en virksomhed for den resterende del af den pågældende praktikperiode og den efterfølgende skoleperiode som følge af, at virksomheden ikke har ønsket/haft mulighed for at forlænge aftalen ind i næste praktikperiode. Den restriktive fortolkning af bestemmelsen kan derved efter parternes vurdering bidrage til at fastholde elever i skolepraktik, herunder i delaftaler under skolepraktik, frem for at eleverne og virksomhederne indgår korte uddannelsesaftaler.

Undervisningsministeriet er ikke bekendt med omfanget af det af parterne rejste. Undervisningsministeriet deler imidlertid principielt parternes opfattelse af, at det nuværende krav om, at en kort uddannelsesaftale skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb kan udgøre en uhensigtsmæssig barriere for, at erhvervsuddannelseselever kommer i praktik i en virksomhed frem for i skolepraktik.

Med lovforslaget lægges der på den anførte baggrund op til at lempe kravet om, at korte uddannelsesaftaler skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af en erhvervsuddannelsens hovedforløb således, at kravet for sådanne aftaler fremover vil være, at de fortsat skal indeholde mindst en hel skoleperiode samt mindst enten en hel praktikperiode eller en del af en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb.

Hensigten med den foreslåede ændring er at styrke anvendelsen af vekseldannelsesprincippet, så en større andel end i dag af den samlede uddannelsestid gennemføres med uddannelsesaftale med en virksomhed.

Det foreslåede vil som udgangspunkt skabe fuld fleksibilitet i varigheden på praktikdelen af en kort uddannelsesaftale. Det forventes dog, at dette kun vil være af mindre betydning, idet virksomhedernes økonomiske incitamenter i praksis vurderes at ville trække i retning af, at korte aftaler typisk vil blive indgået som nu, dvs. dækkende hele praktikperioden, eller relativt tidligt i praktikperioden. Jo kortere

praktikperiode, der er tilbage at indgå en aftale for, jo mindre attraktiv vil eleven således være for virksomheden. Det samme gælder reelt set også for eleverne.

Fordelen ved den foreslåede fulde fleksibilitet er derudover, at ordningen vil være enkel at administrere for skolerne, at den vil være let at føre tilsyn med og at den er nem at forstå for både virksomheder og elever.

Dertil kommer, at det bliver muligt at undgå de u hensigtsmæssige grænsetilfælde, der ville være knyttet til at fastsætte en specifik – og alt andet lige arbitrær – tidsgrænse målt i dage eller uger for, hvornår i en praktikperiode en kort uddannelsesaftale senest kunne indgås. Det bemærkes i den henseende i øvrigt, at praktikperiodernes varighed varierer mellem de forskellige erhvervsuddannelser, hvilket under alle omstændigheder gør det vanskeligt at fastsætte én specifik tidsgrænse, som passer til alle uddannelser.

Det ændres ikke med det foreslåede på de ændringer af § 48, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, som blev gennemført med lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.). Fra den 1. januar 2018 vil uddannelsesaftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin fortsat som udgangspunkt højst vil kunne indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. ændringen af § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser. Fra den 1. januar 2018 vil der ligeledes i medfør af det ændrede § 48, stk. 1, 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser kunne fastsættes regler om, at det lokale uddannelsesudvalg under nærmere angivne betingelser undtagelsesvis kan godkende yderligere én aftale mellem samme elev og samme virksomhed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget er umiddelbart kønsneutralt, idet de foreslåede ændringer af lov om erhvervsuddannelser og lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag vil gælde lige for kvinder og mænd. Lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, vurderes imidlertid at kunne have begrænsede positive ligestillingsmæssige konsekvenser for kvinder, idet den foreslåede tydeliggørelse af reglerne om forlængelse af uddannelsesaftaler, herunder i forbindelse med graviditet og barsel, kan give kvinder bedre muligheder for at gennemføre et erhvervsuddannelsesforløb.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om at ændre varigheden af euv og lempe den obligatoriske godskrivning vil medføre flere undervisningsuger og dermed statslige merudgifter. Det skønnes, at forslaget vil medføre en gennemsnitlig udvidelse af uddannelsestiden pr. euv2-elev på to uger. Lovforslaget ventes dermed at medføre statslige merudgifter svarende til 33 mio. kr. årligt. Merudgifterne finansieres af kvalitetsudviklingsmidler til erhvervsuddannelserne.

Forslaget om at afkorte realkompetencevurderingen er udgiftsneutralt for staten, da den gennemsnitlige varighed af en realkompetencevurdering er en til to dage. Ændringen vil derfor ikke medføre væsentlige mindreudgifter for staten, da skolerne i forvejen ikke benytter sig af muligheden for en længere varighed af realkompetencevurderingen i dag. Forslaget om, at tid til realkompetencevurdering ikke længere skal fratrækkes undervisningstiden, vil indebære en administrativ lettelse for skolerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag skal yde tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for elever under euv, ventes at medføre merudgifter svarende til 3 mio. kr. årligt. Udgifterne afholdes inden for rammen af Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrags tilskud til de fagli-

ge udvalg og indebærer derfor ikke merudgifter i form af øgede indbetalinger for arbejdsgiverne til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Rammen til de faglige udvalg fastsættes på de årlige finanslove.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om digitalisering af beviser er en administrativ lettelse for borgeren. Lovforslaget vurderes derudover ikke at have væsentlige administrative konsekvenser af betydning for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden den 30. august 2017 til den 27. september 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Akademikerne, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, B-SOSU, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Statistik, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Lederne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier-Bestyrelserne, Danske Handicaporganisationer, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Dialogforum for Uddannelses- og Erhvervsvejledning, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Efterskoleforeningen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen af tekniske og administrative tjenestemænd, Foreningen for Kristne Friskoler, Foreningen Frie Fagskoler, Foreningsfællesskabet Lige-værd, Forhandlingsfællesskabet, Frie Skolers Lærerforening, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, LandboUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af Handelskoleelever, Lederne, Lilleskolerne, Lærernes Centralorganisation, Netværket for kostafdelinger, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Ungdomsuddannelser, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Studievalg Danmark og UU Danmark.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
--	--------------------------------------	-----------------------------------

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Stat: 2018: 33 mio. kr. 2019: 33 mio. kr. 2020: 33 mio. kr. 2021: 33 mio. kr. Kommuner: Ingen Regioner: Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lempelse af den obligatoriske godskrivning vil være lettere at administrere for skolerne end den eksisterende ordning. Forslaget om, at tid til realkompetencevurdering ikke længere skal fratrækkes undervisningstiden, indebærer en administrativ lettelse for skolerne.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget ventes at medføre merudgifter på AUB svarende til 3 mio. kr. årligt. Afholdes uden behov for ekstra indbetalinger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om digitalisering af beviser er en administrativ lettelse for borgeren.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forhold til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige mini-	Ja	Nej

mumsforpligtelser	X
-------------------	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Elever i erhvervsuddannelserne modtager efter § 33 i lov om erhvervsuddannelser bevis for den gennemførte uddannelse, benævnt uddannelsesbevis, når skolebevis og afsluttende praktikerklæring er udstedt, og eventuel svendep prøve uden for skoleundervisningen er bestået. Undervisningsministeren fastsætter efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser regler om bedømmelsesplaner i almindelighed og regler for bevisernes udformning og udstedelse.

I bekendtgørelsen for hver enkelt erhvervsuddannelse er det fastsat, om uddannelsesbevis skal udstedes af skolen eller af det faglige udvalg. Den instans, der udsteder uddannelsesbeviset, skal underrette det faglige udvalg henholdsvis skolen om uddannelsesbeviset.

Skolebeviset er det samlede bevis for gennemførelse af den skolemæssige del af uddannelsen. Skolebeviset omfatter bestået afsluttet prøve i skoleundervisningen. Beviset udstedes af skolen til eleven, og det faglige udvalg og praktikvirksomheden underrettes om skolebeviset. Udstedelse af skolebevis kan være betinget af, at eleven har opnået beståelseskarakter i nærmere angivne fag. Skolebeviset udstedes efter reglerne i bekendtgørelse om prøver og eksamen ved de erhvervsrettede uddannelser, herunder reglerne om affattelse på fremmedsprog. Hvis skoleundervisningen afbrydes, har eleven krav på at modtage bevis for den gennemførte del af skoleundervisningen.

Den afsluttende praktikerklæring udstedes af praktikvirksomheden, når praktiktiden i virksomheden er afsluttet. Erklæringen indeholder blandt andet betegnelse for uddannelsen, herunder eventuelt speciale eller lignende. Hvis flere virksomheder har indgået uddannelsesaftale med eleven, udsteder hver af virksomhederne en afsluttende praktikerklæring, og praktikvirksomheden underretter den eventuelt følgende virksomhed i uddannelsesforløbet om udstedelsen af praktikerklæringen. Erklæringen udstedes til eleven, skolen og det faglige udvalg. Det faglige udvalg udformer blanketter til brug for udstedelse af de afsluttende praktikerklæringer og forsyner skolerne hermed. Skolen udleverer blanketterne til virksomheden. Den afsluttende praktikerklæring skal efter det faglige udvalgs bestemmelse indeholde oplysninger til brug ved indstilling til svendep prøve. Praktikerklæringen udformes i overensstemmelse med formular, som er fastsat i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser.

Efter at skolen har udstedt skolebevis, og praktikvirksomheden har udstedt afsluttende praktikerklæring, og når eventuel svendep prøve uden for skoleundervisningen er bestået, udstedes uddannelsesbevis, jf. ovenfor. Uddannelsesbevis udstedes efter bekendtgørelse om prøver og eksamen ved de erhvervsrettede uddannelser, herunder reglerne om affattelse på fremmedsprog. Uddannelsesbeviset skal indeholde betegnelse for den gennemførte uddannelse, herunder det gennemførte speciale og eventuel profil, henvisning til skolebevis og afsluttende praktikerklæring samt erklæring om, at eventuel svendep prøve er bestået samt eventuel angivelse af svendep prøvekarakter. De øvrige oplysninger, som efter bekendtgørelse om prøver og eksamen ved de erhvervsrettede uddannelser skal fremgå af beviserne, kan gives i form af supplerende bilag, hvortil beviset henviser.

Det foreslås at ophæve § 33, stk. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser og i stedet indsætte tre nye punktummer. Efter det foreslåede vil eleverne som hidtil modtage bevis for den gennemførte uddannelse (uddannelsesbevis), herunder bevis både for gennemført skoleuddannelse (skolebevis) og for gennemført praktikuddannelse (praktikerklæring). Som noget nyt udstedes skolebevis og uddannelsesbevis digitalt. Endvidere er det som noget nyt fastsat, at elever efter anmodning skal modtage en bekræftet udskrift af det digitale bevis.

Det foreslåede er i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i lov om de gymnasiale uddannelser og i folkeskoleloven.

Der lægges med det foreslåede ikke op til ændringer af den nuværende bestemmelse i § 33, stk. 1, 2. pkt., som bliver til 4. pkt., i lov om erhvervsuddannelser. Elever, der afbryder uddannelsen, vil således som hidtil have ret til at få udleveret dokumentation for deltagelsen i undervisningen.

Forslaget om at digitalisere beviser for erhvervsuddannelserne har til hensigt at lette de administrative procedurer ved overgangen fra en erhvervsuddannelse til en videregående uddannelse. I første omgang vil det være skolebeviset og uddannelsesbeviset, der digitaliseres. Som hidtil skal skolebeviset omfatte bestået afsluttet prøve i skoleundervisningen, og det faglige udvalg og praktikvirksomheden underrettes om skolebeviset.

Med indførelse af digitale beviser vil prøvekarakterer blive registreret elektronisk. De nærmere regler herom vil blive fastsat i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser. Der forventes at blive fastsat regler om indberetning af prøveresultater til Eksamensdatabasen og om, hvilke øvrige oplysninger i tilknytning til elevens digitale bevis, der vil skulle registreres i Eksamensdatabasen.

Det forventes, at indberetningspligten tildeles elevens skole. De faglige udvalg skal derfor som i dag orientere elevens skole, hvis det faglige udvalg har udstedt uddannelsesbevis eller svendebrev. Forskellen fra i dag består i, at denne orientering fremover skal ske i form af et vedhæftet pdf-dokument. Elevens skole skal indberette skolebeviset samt et eventuelt fremsendt uddannelsesbevis eller svendebrev.

Det bemærkes, at det fremover vil være det digitale bevis, der er det originale bevis.

Institutionerne vil som hidtil i henhold til arkivlovgivningen, forvaltningsloven og persondataloven have pligt til at opbevare oplysninger, der er nødvendige for at udstede digitalt bevis.

Institutionerne og de faglige udvalg vil endvidere have ansvaret for udlevering af beviser, og får nu hjemmel til at udstede det digitalt eksempelvis ved udsendelse til elevernes e-boks. Institutionen og et eventuelt fagligt udvalg vil også kunne udlevere beviset på hvidt A4-papir (gerne af passende kvalitet), idet oplysninger om fag og karakterer, som fremgår af de udstedte beviser, skal modsvare de data, som institutionen skal registrere i Eksamensdatabasen.

De nærmere regler om bevisernes udformning og udstedelse fastsættes som hidtil i medfør af myndigelsesbestemmelsen i § 33, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser. Fremover vil de nærmere regler desuden omfatte de foreslåede digitale beviser, herunder at elever vederlagsfrit skal kunne anmode om at modtage en bekræftet udskrift af det digitale bevis.

Ligesom fastsættelse af regler for bevisernes udformning og udstedelse hidtil er sket efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, vil også regler om udformning og udstedelse af digitale beviser skulle ske efter Rådets indstilling.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Efter § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at kan der indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb.

Ved lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.) blev § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser ændret således, at uddannelsesaftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin højst kan indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog bestemmelsens 4. pkt., som blev ændret ved samme lejlighed. Ændringen træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås at nyaffatte § 48, *stk. 1, 3. pkt.*, i lov om erhvervsuddannelser således, at der kan, men højst to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt., indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en hel skoleperiode og mindst en del af en praktikperiode i uddannelsens hovedforløb.

Det foreslåede indebærer en lempelse af kravet om, at korte uddannelsesaftaler skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af en erhvervsuddannelsens hovedforløb således, at kravet for sådanne aftaler fremover vil være, at de fortsat skal indeholde mindst en hel skoleperiode, men dog kun en del af en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb.

Efter den gældende fortolkning af bestemmelsen kan en kort uddannelsesaftale mellem en elev om en virksomhed godt have et forløb, som strækker sig over to forskellige praktikperioder, når blot kravet om, at eleven skal være ansat i en fuld praktikperiode, opfyldes. En virksomhed kan eksempelvis indgå en aftale med en elev, som allerede har haft nogle dage eller uger af en praktikperiode som skolepraktik, men det er i så fald et krav, at eleven får den manglende praktiktid i virksomheden i den praktikperiode, der ligger efter elevens næste skoleperiode.

Det foreslåede indebærer principielt fuld fleksibilitet i varigheden på praktikdelen af en kort uddannelsesaftale. Det forventes dog, at virksomhedernes økonomiske incitamenter i praksis vil trække i retning af, at korte aftaler vil blive indgået som nu, dvs. for hele praktikperioden, eller på et relativt tidligt tidspunkt i praktikperioden relativt tidligt i praktikperioden.

Det har været fremført, at det nuværende krav i § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser om, at en kort uddannelsesaftale skal omfatte mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb, er unødigt restriktivt. Der er således set tilfælde i praksis, hvor erhvervsuddannelseselever, det har været blot en enkelt dag i skolepraktik, har været afskåret fra at indgå en kort uddannelsesaftale i en virksomhed for den resterende del af den pågældende praktikperiode og den efterfølgende skoleperiode som følge af, at virksomheden ikke har ønsket/haft mulighed for at forlænge aftalen ind i næste praktikperiode.

Det ændres ikke med det foreslåede på den ændring af § 48, stk. 1, 3. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, som blev gennemført med lov nr. 706 af 8. juni 2017 om ændring af lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, lov om erhvervsuddannelser, lov om folkeskolen og forskellige andre love (Praktikpladsafhængigt bidrag til AUB m.v.). Den allerede vedtagne ændring af bestemmelsen er således inkorporeret i den foreslåede nye affattelse. Fra den 1. januar 2018 vil uddannelsesaftaler for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin fortsat som udgangspunkt højst vil kunne indgås to gange mellem samme elev og samme virksomhed.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Efter § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser kan en elev og en virksomhed indgå aftale om at forlænge uddannelsestiden med et bestemt tidsrum, hvis eleven er sygefraværende i mere end 10 pct. af den fastsatte uddannelsestid, er fraværende som følge af supplerende skoleundervisning, er fraværende

som følge af orlov ved graviditet, barsel eller adoption eller har nedsat arbejdstid mv. begrundet i særlige forhold.

Det foreslås at ændre § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser således, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen, at eleven har krav på forlængelse af uddannelsestiden i nødvendigt omfang i de nævnte tilfælde. Ved fastlæggelsen af det nødvendige omfang af en forlængelse er det hensigten, at der skal tages udgangspunkt i en vurdering af, hvad der må anses for nødvendigt for at eleven kan nå uddannelsens mål.

Forslaget har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvorved også § 58, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser foreslås ændret. Med hensyn til det foreslåedes baggrund og virkning henvises således til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 58, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, at det faglige udvalg efter anmodning fra en elev eller en arbejdsgiver kan forlænge elevens uddannelsestid med et af udvalget fastsat tidsrum, hvis der ikke mellem eleven og virksomheden kan opnås enighed om forlængelse.

Det foreslås at nyaffatte § 58, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser. Forslaget har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvorved § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser foreslås ændret så det direkte kommer til at fremgå, at eleven har krav på, at uddannelsestiden forlænges i nødvendigt omfang, hvis der foreligger de i bestemmelsen nævnte omstændigheder.

Efter det foreslåede nye stk. 3 vil virksomheden både i tilfælde, hvor der ikke er enighed mellem eleven og virksomheden om forlængelse i anledning af fraværperioder som nævnt i § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, og i tilfælde, hvor eleven ikke indgår i en dialog med virksomheden med sigte på at afklare behovet herfor, skulle rette henvendelse til det faglige udvalg, som enten fastsætte et tillæg til uddannelsesaftalen, hvorved uddannelsestiden forlænges med et af udvalget fastsat tidsrum eller træffer beslutning om, at forlængelse ikke findes nødvendig.

Der har været rejst tvivl om forståelsen og rækkevidden af den nugældende § 58 i lov om erhvervsuddannelser. I en sag for Højesteret, blev det på baggrund af bestemmelsens ordlyd, forarbejder og formål lagt til grund, at bestemmelsen må forstås således, at en elev, der bliver gravid, og som påbegynder barselsorlov, inden uddannelsesaftalen er udløbet, har krav på, at aftalen forlænges i nødvendigt omfang. Højesteret udtalte tillige, at arbejdsgiveren og eleven i første række skal forsøge at opnå enighed om en forlængelse af uddannelsestiden. Initiativet til en drøftelse heraf vil naturligt komme fra eleven selv, som den behovet vedrører. Højesteret slog imidlertid fast, arbejdsgiveren i kraft af sin pligt til oplæring har en forpligtelse til at søge afklaret, om der er behov for forlængelse, og om nødvendigt indbringe spørgsmålet for det faglige udvalg, hvis eleven ikke selv tager et sådant initiativ. Der henvises til Højesterets dom af 21. januar 2015, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen for 2015, side 1318ff.

Med den foreslåede ændring af § 58 i lov om erhvervsuddannelser, jf. herved også den ændring, som der lægges op til med lovforslagets § 1, nr. 3, er det fortsat hensigten, at eleven og arbejdsgiveren skal samarbejde om at nå til enighed om en forlængelse af uddannelsesaftalen.

Det vil også fortsat som udgangspunkt vil være eleven, som den der kender det nærmere behov i relation til fraværet, der tager initiativet hertil, jf. herved formuleringen ”har krav på” i den foreslåede ændring af § 58, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede ændring af § 58, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser jf. lovforslagets § 1, nr. 3, slår imidlertid samtidig fast, at § 58 i lov om erhvervsuddannelser er ikke en fakultativ bestemmelse for så vidt angår retten for eleven og pligten for arbejdsgiveren til at forlænge en uddannelsesaftale. En arbejdsgiver vil herefter have pligt til at forlænge uddannelsesaftalen i nødvendigt omfang i de omfattede situationer nævnt i § 58, stk. 1, nr. 1-4, i lov om erhvervsuddannelser.

Med det foreslåede nye § 58, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser slås endvidere fast, at det i sidste ende er arbejdsgiverens pligt at afklare behovet for forlængelse, herunder eventuelt anmode det faglige udvalg om at tage stilling, hvis der ikke er enighed mellem parterne om forlængelsen. Arbejdsgiveren vil således, som en integreret del af sin oplæringsforpligtelse, af egen drift skulle sørge for at afklare, hvorvidt der er behov for at forlænge en uddannelsesaftale, selv om eleven ikke selv tager initiativ hertil eller indgår i en dialog med arbejdsgiveren herom.

Som det er tilfældet efter gældende ret vil såvel aftaler om forlængelse af uddannelsestiden baseret på enighed mellem eleven og arbejdsgivere som de faglige udvalgs beslutning i tilfælde af uenighed eller manglende initiativ fra elevens side fortsat skulle tage udgangspunkt i en vurdering af, hvorvidt en forlængelse må anses nødvendig for at eleven kan nå uddannelsens mål.

Der er med det foreslåede ikke knyttet sanktioner til den foreslåede pligt for arbejdsgivere til at afklare behovet for at forlænge en uddannelsesaftale. Efter omstændighederne vil manglende efterlevelse af pligten dog kunne have betydning for virksomhedens godkendelse som praktiksted, jf. herved § 31 og 46 i lov om erhvervsuddannelser.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Efter § 66 v, stk. 2, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser indledes en euv med en vurdering af elevens praktiske og teoretiske kompetencer med udgangspunkt i målene for uddannelsen samt eventuel grundforløbsundervisning. En realkompetencevurdering udgør således en del af den samlede uddannelsestid. Det gælder også en realkompetencevurdering, som er foretaget forud for euv efter reglerne om åben uddannelse.

Efter bestemmelsens 2. pkt. kan realkompetencevurderingen have en varighed fra ½ dag og op til 10 dage.

Det foreslås at ændre § 66 v, stk. 2, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser således, at bestemmelsen kommer til at fastslå, dels at den tid, som anvendes på realkompetencevurderingen, ligger ud over uddannelsestiden, dels at realkompetencevurderingen kan have en varighed fra ½ dag og op til 5 dage.

Det foreslåede indebærer, at den tid, der anvendes til realkompetencevurderingen, fremover ikke frækkes undervisningstiden. Det foreslåede indebærer endvidere, at en realkompetencevurdering maksimalt kan have en varighed på 5 dage.

Det foreslåede indebærer ikke ændringer i forhold til den eksisterende mulighed for at få foretaget en realkompetencevurdering efter reglerne om åben uddannelse.

Det vurderes, at en ordning, hvor tiden til realkompetencevurderingen ikke fragår den samlede uddannelsestid, vil give skolerne bedre planlægnings- og ressourcestyringsmuligheder i praksis. En sådan ordning vil endvidere give elever bedre vilkår for at gennemføre uddannelsen.

Det vurderes, at realkompetencevurderingerne i praksis oftest har en varighed på 1-2 dage og kun i meget få tilfælde har en varighed på 10 dage.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter § 66 x, stk. 2, skal et hovedforløb tilrettelagt for voksne i almindelighed være af kortere varighed end hovedforløbet i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge. Det gælder både skoleundervisning og praktikuddannelse. Det følger endvidere af bestemmelsen, at praktikuddannelsen i en erhvervsuddannelse højst kan være 2 år.

Det følger supplerende af § 24, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, at skoleundervisningen i hovedforløb for euv-elever, som er omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om erhvervsuddannelser (euv1- og euv2-elever) skal være mindst 10 pct. kortere end skoleundervisningen i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge.

Det foreslås at ændre § 66 x, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser således, at det kommer til at fremgå, at skoleundervisningen i hovedforløbet for voksne i almindelighed skal være af kortere varighed end i hovedforløbet i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 og 9, hvorved der ligeledes foreslås justeringer af strukturen af erhvervsuddannelse for voksne (euv).

Ved erhvervsuddannelsesreformen var det forudsat, at voksne med erfaring fra anden uddannelse eller beskæftigelse ikke behøver alle de elementer i en erhvervsuddannelse, som kræves af de unge elever. Euv-elever skal således godskrives deres kompetencer, og uddannelsen skal afkortes på baggrund af standardafkortning af skoleundervisningen i euv1- og euv2-forløbene, som således afkortes med mindst 10 pct. fastlagt af de faglige udvalg.

Hertil kommer individuel afkortning af skoleundervisning og praktikuddannelse ud fra den enkelte elevs tidligere erfaring og opnåede kompetencer og ud fra en generel målsætning om at uddannelsen bliver så kort som muligt. De individuelle forløb indebærer meget forskellige varigheder og fagligt indhold af euv-elevernes uddannelsesforløb, ligesom skolerne har haft vanskeligt ved at tilrettelægge sammenhængende euv-forløb, der bliver så korte som muligt, ligesom det er vanskeligt at opfylde reformens pædagogiske intentioner.

De nuværende regler herom indebærer endvidere, at euv-elever ikke kan tilbydes andre fag eller fag på højere niveauer i stedet for et godskrevet fag, da godskrivningen altid skal udmøntes i en kortere uddannelsesetid. Det er desuden gældende, at en euv-elev ikke må følge et fag, der er givet godskrivning for, selvom dette indgår sammen med andre fag i et helhedsorienteret forløb.

De nuværende regler har vist sig ikke at være hensigtsmæssige. Skal en erhvervsuddannelse også være attraktiv for de voksne, som er mindre uddannelsesparate end de formelle tidligere erfaringer og kompetencer umiddelbart giver udseende af, og som derfor kan have sværere ved at gennemføre et afkortet uddannelsesforløb, er det Undervisningsministeriet opfattelse, at reglerne også bør tage hensyn til denne gruppe af potentielle ansøgere.

Kravet om en maksimal varighed for praktikuddannelsen på 2 år vurderes at udgøre en udfordring i forhold til at give de voksne elever tid nok til oplæringen i praktiktiden. Det gælder særligt i forhold til uddannelser med en lang praktiktid, og for elever, der har en gymnasial uddannelse eller anden er-

hvervsuddannelse af ”ældre dato”, og ikke har praktisk erfaring, der kompenserer for den udvikling af erhvervsuddannelserne, som er sket i takt med den teknologiske udvikling.

Det foreslåede indebærer i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 7 og 9, at euv-elever fortsat vil have ret til, men ikke længere pligt til afkortning på baggrund af individuel godskrivning på både grund- og hovedforløbet.

Forslaget indebærer, at hovedreglen vil være, at euv-elever gennemfører de standardiserede uddannelsesforløb, som er afkortet med mindst 10 pct., jf. den oven for omtalte § 24, stk. 2, i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser, og som er beskrevet i uddannelsesbekendtgørelserne, mens skønsmæssige afkortninger som følge af realkompetencevurderingerne alene gives efter ønske fra den enkelte elev, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 9.

Det foreslåede indebærer samtidig, at voksne elever, der ikke ønsker individuel afkortning, skal tilbydes undervisning på højere niveauer eller anden relevant faglig undervisning, jf. herved § 28 i lov om erhvervsuddannelser.

Den foreslåede indebærer samtidig, at begrænsningen på maksimalt 2 års praktikuddannelse ophæves. Det foreslåede har som konsekvens, at praktikuddannelsens varighed ikke længere skal, men kan afkortes for de voksne elever. Det foreslåede indebærer således, at de almindelige regler om godskrivning af praktikuddannelsen finder anvendelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 7 og 9, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Det følger af § 66 y, stk. 1, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser, at euv-elevs uddannelse skal være så kort som mulig ud fra skolens vurdering af elevens kompetencer. Kravet om, at en euv skal være så kort som mulig, indebærer, at godskrivning udmøntes i en kortere uddannelsestid.

Det foreslås at ændre § 66 y, stk. 1, 2. pkt., således, at kravet omformuleres til, at elevens skoleundervisning i hovedforløbet i almindelighed bliver så kort som mulig.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6 og 9, hvorved der ligeledes foreslås justeringer af strukturen af erhvervsuddannelse for voksne (euv). For så vidt angår baggrunden for det foreslåede henvises således til lovforslagets § 1, nr. 6.

Det foreslåede indebærer i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6 og 9, at euv-elever fortsat vil have ret til, men ikke længere pligt til afkortning på baggrund af individuel godskrivning på både grund- og hovedforløbet. Efter forslaget vil det således fremover være hovedreglen, at euv-elever gennemfører de standardiserede uddannelsesforløb, som er afkortet med mindst 10 pct. på grundlag af standardiseret godskrivning, og som er beskrevet i uddannelsesbekendtgørelserne, mens skønsmæssige afkortninger som følge af realkompetencevurderingerne alene gives efter ønske fra den enkelte elev, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 6 og 9, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 8

Efter § 66 y, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., i lov om erhvervsuddannelser skal elever, der har mindst 2 års relevant erhvervs erfaring (euv1-elever), gennemføre et standardiseret uddannelsesforløb for voksne uden grundforløb og uden praktikuddannelse.

Euv1-elever godskrives således for hele grundforløbet og optages direkte på hovedforløbet.

Efter § 3, stk. 2, 1. pkt., i bekendtgørelse om erhvervsuddannelser kan de faglige udvalg bestemme, at eleverne i en uddannelse ved overgangen fra grundforløbet til skoleundervisningen i hovedforløbet skal opfylde bestemte krav til gennemførte fag og niveauer, såfremt opfyldelsen af kravene er nødvendige for at opnå slutmålene i uddannelsen eller i et eller flere af uddannelsens specialer.

Overgangskravene er specificeret i bekendtgørelserne for de enkelte uddannelser. Overgangskravene vedrører ikke euv1-elever, fordi de knytter sig til overgangen mellem grundforløb og hovedforløb, hvilket ikke er relevant for euv1-elever, der som nævnt optages direkte på hovedforløbet. Dette gælder dog ikke certifikater (fx i arbejdsmiljø, førstehjælp), som eleven eventuelt mangler. I sådanne tilfælde kan uddannelsen således ikke gennemføres som euv1.

Det betyder, at euv1-elever, der mangler certifikater, vil blive vurderet som euv2-elever og skal tage dele af grundforløbet for at få de krævede certifikater, eller tage certifikaterne inden de optages på euv, fx via arbejdsmarkedsuddannelsessystemet.

Det foreslås at ændre § 66 y, stk. 1, nr. 1, 1. pkt., således, at euv1-elever får mulighed for at modtage undervisning i og afslutte fag fra grundforløbet under hovedforløbet med sigte på at opnå nødvendige certifikater eller tilsvarende kompetencer.

Den nuværende ordning, hvor euv1-elever, der mangler certifikater, er henvist til at forlænge uddannelsen ved opnå de krævede certifikater ved enten via dele af grundforløbet eller via arbejdsmarkedsuddannelsessystemet vurderes ikke at være hensigtsmæssig set ud fra den voksnes kompetenceniveau, ligesom det heller ikke er en hensigtsmæssig anvendelse af ressourcer.

Det foreslåede indebærer, at euv1-elever, der alene mangler certifikatfag for at opfylde overgangskravene, fremover vil kunne følge undervisningen i certifikatfaget på grundforløbet samt afslutte faget samtidig med at eleverne følger euv-undervisningen i hovedforløbet.

Forslaget indebærer således, at euv1-elever, der mangler certifikatfag, ikke længere vil være henvist til enten at gennemføre deres uddannelse som euv2 med den længere varighed, det medfører, eller at udsætte euv-uddannelsens påbegyndelse med sigte at erhverve certifikaterne på anden vis forinden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Efter § 66 y, stk. 2, kan et euv-uddannelsesforløb, jf. § 66 y, stk. 1, yderligere afkortes på baggrund af elevens individuelle kompetencer.

Det foreslås at ændre § 66 y, stk. 2, således, at afkortning af uddannelsesforløbet på baggrund af elevens individuelle kompetencer, jf. bestemmelsens stk. 1, alene sker, hvis eleven ønsker det.

Det foreslåede har sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, hvorved der ligeledes foreslås justeringer af strukturen af erhvervsuddannelse for voksne (euv). For så vidt angår baggrunden for det foreslåede henvises således til lovforslagets § 1, nr. 6.

Det foreslåede indebærer i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, at euv-elever fortsat vil have ret til, men ikke længere pligt til afkortning på baggrund af individuel godskrivning på både grund- og hovedforløbet. Efter forslaget vil det således fremover være hovedreglen, at euv-elever gennemfører de standardiserede uddannelsesforløb, som er afkortet med mindst 10 pct., som er beskrevet i uddannelsesbekendtgørelserne for de enkelte erhvervsuddannelser, mens skønsmæssige afkortninger som følge af realkompetencevurderingerne alene gives efter ønske fra den enkelte elev.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til lovforslagets § 1, nr. 6 og 7, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 10

Efter § 67 a, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser kan undervisningsministeren for uddannelser omfattet af lovens kapitel 7 a om skolepraktik og kapitel 7 b om erhvervsuddannelse plus (eud+) fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver samt under visse betingelser regler om økonomisk støtte til elever til værktøj, værnemidler, befording og lignende.

Det foreslås at indsætte et nyt § 67 a, *stk. 3, 2. pkt.*, i lov om erhvervsuddannelser, hvorefter undervisningsministeren for uddannelser omfattet af lovens § 66 y, stk. 1, nr. 1, kan fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver.

Forslaget har sammenhæng med af lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det gennem indsættelse af et nyt § 12 b, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag foreslås at etablere mulighed for, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for euv1-elever, idet der således i denne bestemmelse samtidig foreslås en henvisning til det her foreslåede nye § 67 a, stk. 3, 2. pkt.

Det foreslåede indebærer i sammenhæng med det foreslåede i lovforslagets § 2, nr. 2, at undervisningsministeren gives bemyndigelse til at fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver i forhold til euv1-elever i lyset af den mulighed for, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for euv1-elever, som etableres med lovforslagets § 2, nr. 2.

Det bemærkes, at det i forbindelse med den enighed i kredsen af partier bag aftalen om erhvervsuddannelsesreformen om en række tiltag og justeringer i forhold til erhvervsuddannelse for voksne (euv), som er omtalt i afsnit 1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, ikke har været hensigten at give mulighed for at yde økonomisk støtte til elever til værktøj, værnemidler, befording og lignende for euv1-elever. I lyset heraf lægges der således ikke med det foreslåede op til at give undervisningsministeren mulighed for at fastsætte regler herom, hvilket er baggrunden for, at der foreslås indsat et nyt pkt. i § 67 a, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Den foreslåede lovsystematik svarer i øvrigt til, hvad der i dag gælder i relation til den indbyrdes sammenhæng mellem § 67, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser og § 13, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. herom i lovforslagets § 2, nr. 3, som således sammen udgør modellen for tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for elever i skolepraktik, herunder for euv2- og euv3-elever.

Den foreslåede nye bemyndigelse forventes udnyttet til at justere bekendtgørelse nr. 56 af 25. januar 2011 om udbetaling af visse ydelser fra Arbejdsgivernes Elevrefusion (nu Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag) for elever i skolepraktik og erhvervsuddannelse plus (eud+) med sigte på at inkludere afholdelse af svendepøver for euv1-elever under de regler, der i forvejen gælder for udgifter til afholdelse af svendepøver for elever i skolepraktik, herunder euv2- og euv3-elever. Det er hensigten, at udgiftsdæk-

ningen tilrettelægges inden for rammerne af de midler, der i medfør af arbejdsgivernes indbetalinger af uddannelsesbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag afsættes til de faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning, praktikpladsbistand m.v., jf. § 12 b, stk. 1, jf. § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Midler til den eksisterende ordning er afsat på finanslovskontoen § 20.31.11, jf. også § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1132 af 27. september 2007 om udbetaling af tilskud fra Arbejdsgivernes Elevrefusion til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg. Den samlede ramme, der kan ydes tilskud inden for, er 30 mio. kr. i 2017.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Ordlyden af overskriften til kapitel 4 i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag er »Mobilitetsfremmende ydelser«.

Det foreslås, at der i *overskriften til kapitel 4* i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag indsættes »m.v.« efter »Mobilitetsfremmende ydelser«.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det foreslås at indsætte et nyt § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag (som er en del af loven kapitel 4) med sigte på, at Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendeprøver for euv1-elever.

Udgifter til svendeprøver falder ikke naturligt ind under begrebet mobilitetsfremmende ydelser. Den foreslåede tilføjelse til overskriften tilsigter således at taget højde for den materielle udvidelse af kapitlets nuværende anvendelsesområde.

Forslaget har endvidere sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, hvor det i et nyt § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser foreslås at indsætte en ny bemyndigelse til, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendeprøver for euv1-elever.

Forslaget har endelig sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, som ligeledes indeholder konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2, nr. 2 og 3, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 2

Uddannelsesforløbet for euv1-elever, jf. § 66 y, stk. 1, nr. 1, i lov om erhvervsuddannelser indeholder, i modsætning til, hvad der gælder for øvrige euv-elevtyper, ikke en praktikuddannelse. Det har den konsekvens, at euv1-elever aldrig vil være i beskæftigelse i en praktikvirksomhed eller i skolepraktik.

Efter gældende ret kan der dermed ikke ydes tilskud til de faglige udvalgs afholdelse af svendeprøver for euv1-elever. De gældende bestemmelser om tilskud til de faglige udvalgs afholdelse af svendeprøver, jf. herved § 33, stk. 4, i lov om erhvervsuddannelser henholdsvis § 13, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 67, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, giver således alene mulighed for at dække sådanne udgifter for elever, som enten er i praktik i en virksomhed eller er i skolepraktik, herunder euv2- og euv3-elever.

I medfør af § 12 b, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag tilskud til faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning om uddannelsesmuligheder, beskæftigelsesmuligheder og hjælp til aftaleindgåelse m.v. for elever og praktikvirksomheder i overgangen fra grundforløb til hovedforløb i erhvervsuddannelserne. Udvalgene samarbejder med institutionerne og de lokale og regionale interessenter herom. Efter § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag fastsætter bestyrelsen for Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag nærmere regler om ordningen i stk. 1, herunder om størrelsen af den økonomiske støtte samt betingelserne for ydelse af støtte.

Det foreslås at indsætte et nyt § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser.

Forslaget har således sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, hvor det i et nyt § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser foreslås at indsætte en ny bemyndigelse til, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til for euv1-elever.

Forslaget har endvidere sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1 og 3, som indeholder konsekvensændringer som følge af det foreslåede.

Forslaget indebærer, at de faglige udvalg kan få tilskud til udgifter til svendepøver euv1-elever. Det foreslåede sikrer dermed, at de faglige udvalg herefter vil have mulighed for at få tilskud til deres udgifter til afholdelse af svendepøver for alle elever under erhvervsuddannelse for voksne (euv).

Det foreslåede indebærer samtidig, at tilskud tilrettelægges inden for rammerne af de midler, der i medfør af arbejdsgivernes indbetalinger af uddannelsesbidrag til Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag i dag afsættes til de faglige udvalg og lokale uddannelsesudvalg til vejledning, praktikpladsbistand mv., jf. § 12 b, stk. 1, jf. § 18, stk. 1, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag. Midler til den eksisterende ordning er afsat på finanslovskontoen § 20.31.11, jf. også § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1132 af 27. september 2017. Den samlede ramme, der kan ydes tilskud inden for, er 30 mio. kr. i 2017.

I sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, indebærer forslaget endvidere, at undervisningsministeren vil kunne fastsætte supplerende regler om udgiftsdækningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2, nr. 1 og 3, samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Efter § 13, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag udbetaling til skolerne af bl.a. tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for elever i skolepraktik, jf. § 67 a, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser.

Det foreslås at ændre § 13, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag således, at den nuværende henvisning § 67 a, stk. 3, ændres til § 67 a, stk. 3, 1. pkt.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 10, hvor det med et nyt § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser foreslås at indsætte en ny bemyndigelse til, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver for euv1-elever.

Forslaget har endvidere sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 2, hvor det foreslås, at der indsættes et nyt § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, hvorefter Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendeprøver for elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser.

Forslaget har endelig sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1, som ligeledes indeholder konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2, nr. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til lovforslagets § 1, nr. 10, og § 2, nr. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil.

Til § 3

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Den foreslåede ikrafttrædelse den 1. januar 2018 vil indebære, euv-uddannelsesforløb, som påbegyndes i januar 2018, vil være omfattet af de foreslåede nye regler om euv.

Den foreslåede ikrafttrædelse indebærer endvidere, at de faglige udvalg vil kunne få dækket udgifter til svendeprøver for euv1-elever, som afholdes fra 2018 og frem.

Det foreslås med *stk. 2*, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 33, stk. 1, i lov om erhvervsuddannelser om udstedelse af digitale beviser, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 1. Herved sikres det, at den foreslåede bestemmelse først får virkning fra det tidspunkt, hvor fornøden it-understøttelse er på plads. Overgangen fra papirbårne til digitale beviser skal således først ske, når der foreligger den nødvendige systemunderstøttelse i den nationale eksamensdatabase.

De foreslåede *stk. 3 og 4* sikrer, at regler fastsat i medfør af bestemmelser i lov om erhvervsuddannelser og i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, som med lovforslaget rykker som konsekvens af andre dele af lovforslaget, dvs. får ændrede styk-numre, forbliver i kraft, indtil de enten ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af de ændrede styk-numre.

Til § 4

Bestemmelsen angår lovens territoriale gyldighed og fastslår, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. gælder i dag for Færøerne og Grønland, jf. § 39 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 33. Eleverne modtager bevis for den gennemførte uddannelse, herunder bevis både for gennemført skoleuddannelse og for gennemført praktikuddannelse. Elever, der afbryder uddannelsen, har ret til at få udleveret dokumentation for deltagelsen i undervisningen.
Stk. 2-4. ...

§ 48. Det er en betingelse for gennemførelse af en erhvervsuddannelse, at der mellem eleven og en eller flere virksomheder er indgået en uddannelsesaftale, jf. dog § 5 c, stk. 1, 3. pkt., og stk. 2, kapitel 7 a, § 66 l, stk. 1, og § 66 p, stk. 1. Aftalen skal omfatte alle praktik- og skoleophold og eventuel svendeproeve i uddannelsen eller det kompetencegivende trin i uddannelsen. Der kan dog indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en skoleperiode og mindst en praktikperiode af uddannelsens hovedforløb. Undervisningsministeren kan efter indstilling fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser fastsætte regler om, at 3. pkt. ikke finder anvendelse for bestemte uddannelser, og om, at uddannelsesaftaler om erhvervsuddannelser for voksne, jf. kapitel 7 d, kan indgås uden praktikperioder.
Stk. 2-6. ...

§ 58. Eleven og virksomheden kan indgå aftale om forlængelse af uddannelsestiden med et bestemt tidsrum, hvis en elev
1) på grund af sygdom er fraværende fra praktikvirksomheden i mere end 10 procent af den fastsatte uddannelsestid,

I lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 24. marts 2017, som ændret ved § 2 i lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 33, *stk. 1, 1. pkt.*, ophæves, og i stedet indsættes:

»Eleverne modtager bevis for den gennemførte uddannelse (uddannelsesbevis), herunder bevis både for gennemført skoleuddannelse (skolebevis) og for gennemført praktikuddannelse (praktikerklæring). Skolebevis og uddannelsesbevis udstedes digitalt. Elever skal efter anmodning modtage en bekræftet udskrift af det digitale bevis.«

2. § 48, *stk. 1, 3. pkt.*, affattes således:

»Der kan dog, men højst to gange mellem samme elev og samme virksomhed, jf. dog 4. pkt., indgås en aftale for en kortere del af uddannelsen end et kompetencegivende trin, hvis aftalen omfatter mindst en hel skoleperiode og mindst en del af en praktikperiode af en uddannelses hovedforløb.«

3. I § 58, *stk. 1*, ændres »og virksomheden kan indgå aftale om forlængelse af uddannelsestiden med et bestemt tidsrum, hvis en elev« til: »har krav på, at uddannelsestiden forlænges i nødvendigt omfang, hvis eleven«.

- 2) er fraværende fra virksomheden på grund af supplerende skoleundervisning efter § 24, stk. 2, og § 51, stk. 1,
3) har orlov i forbindelse med graviditet, barsel eller adoption efter lovgivningen herom eller
4) har nedsat arbejdstid eller arbejdsfrihed på grund af særlige forhold.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Er der ikke enighed mellem eleven og virksomheden om forlængelse i anledning af fraværperioder som nævnt i stk. 1, kan det faglige udvalg efter anmodning fra en af parterne forlænge uddannelsesperioden med et af udvalget fastsat tidsrum.

§ 66 v. ...

Stk. 2. En euv indledes med en vurdering af elevens praktiske og teoretiske kompetencer med udgangspunkt i målene for uddannelsen samt eventuel grundforløbsundervisning. Kompetencevurderingen foretages på grundlag af dokumentation fra eleven og et eventuelt kompetenceafklarende forløb og kan have en varighed fra 1/2 dag og op til 10 dage.

Stk. 3. ...

§ 66 x. ...

Stk. 2. Hvad angår både skoleundervisning og praktikuddannelse, skal et hovedforløb tilrettelagt for voksne i almindelighed være af kortere varighed end hovedforløbet i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge. Praktikuddannelsen kan højst vare 2 år.

Stk. 3. ...

§ 66 y. Skolen vejleder eleven og udarbejder i samråd med denne og en eventuel arbejdsgiver en personlig uddannelsesplan for eleven. Uddannelsesplanen udarbejdes på grundlag af reglerne om uddannelsen og skolens vurdering af elevens kompetencer inden for følgende rammer, således at elevens uddannelse bliver så kort som mulig:

- 1) Elever, der har mindst 2 års relevant erhvervs erfaring, skal gennemføre et standardiseret uddannelsesforløb for voksne uden grundforløb og uden praktikuddannelse. Elever, der påbegynder

4. I § 58, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Virksomheden retter henvendelse til det faglige udvalg, hvis der ikke er enighed mellem eleven og virksomheden om forlængelse af grunde som nævnt i stk. 1, eller eleven ikke indgår i en dialog med virksomheden med sigte på at afklare behovet herfor. Det faglige udvalg fastsætter herefter et tillæg til uddannelsesaftalen, hvorved uddannelsesperioden forlænges med et af udvalget fastsat tidsrum eller træffer beslutning om, at forlængelse ikke findes nødvendig.«

5. I § 66 v, *stk. 2, 2. pkt.*, ændres »10 dage« til: »5 dage, som ligger ud over undervisningstiden«.

6. I § 66 x, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Skoleundervisningen i hovedforløbet for voksne skal i almindelighed være af kortere varighed end i hovedforløbet i den tilsvarende erhvervsuddannelse for unge.«

7. I § 66 y, *stk. 1, 2. pkt.*, ændres »elevens uddannelse« til: »elevens skoleundervisning i hovedforløbet i almindelighed«.

8. I § 66 y, *stk. 1, nr. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »praktikuddannelse«: »og med mulighed for at modtage undervisning i og afslutte fag fra grundforløbet med sigte på at opnå certifikater, som er

forløbet efter en længerevarende ledighedsperiode, og som derfor har et særligt behov for at få styrket deres arbejdsmarkeds- og uddannelsesparathed, kan tilbydes et suppleringsmodul af op til 9 ugers varighed.

2 og 3) ...

Stk. 2. Uddannelsesforløbet, jf. stk. 1, kan yderligere afkortes på baggrund af elevens individuelle kompetencer.

Stk. 3 og 4. ...

§ 67 a. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. For uddannelser efter kapitlerne 7 a og 7 b kan undervisningsministeren fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver samt regler om økonomisk støtte til elever til værktøj, værnemidler, befordring og lignende, hvis elever med en uddannelsesaftale i det pågældende hovedforløb, jf. § 66 b, stk. 1, og § 66 l, stk. 2, er berettiget til at modtage sådanne ydelser fra arbejdsgiveren.

Stk. 4. ...

Kapitel 4

Mobilitetsfremmende ydelser

§ 13. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer udbetaling til skolerne af befordringstilskud og tilskud til værktøj, værnemidler og lign. til elever i skolepraktik samt tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for elever i skolepraktik og elever optaget til erhvervsuddannelse plus (eud+), jf. § 67 a, stk. 3, i

en forudsætning for overgang til en uddannelseshovedforløb«.

9. I § 66 y, stk. 2, ændres »Uddannelsesforløbet, jf. stk. 1, kan yderligere« til: »Ønsker elven det, kan uddannelsesforløbet, jf. stk. 1,«.

10. I § 67 a, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»For uddannelser omfattet af § 66 y, stk. 1, nr. 1, kan undervisningsministeren fastsætte regler om tilskud til delvis dækning af de faglige udvalgs udgifter til svendepøver.«

§ 2

I lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, som ændret ved lov nr. 706 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til *kapitel 4* indsættes efter »Mobilitetsfremmende ydelser« »m.v.«

2. I § 12 b indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag yder endvidere tilskud til de faglige udvalgs udgifter til afholdelse af svendepøver for elever under erhvervsuddannelse for voksne, jf. § 67 a, stk. 3, 2. pkt., i lov om erhvervsuddannelser.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. I § 13, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 67 a, stk. 3,« til: »§ 67 a, stk. 3, 1. pkt.«.

lov om erhvervsuddannelser. Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag administrerer endvidere støtte efter § 8, stk. 2, til elever i skolepraktik samt skoleydelse til elever i produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse, jf. § 66 t, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser. De udgifter, der er forbundet med ordningerne nævnt i 1. og 2. pkt., herunder administrationsudgifter, afholdes af Undervisningsministeriet. § 22, stk. 3, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2 og 3. ...

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 1.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 66 x, stk. 3, i lov om erhvervsuddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 24. marts 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 66 x, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, jf. § 1, nr. 6.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af i medfør af § 12 b, stk. 2, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. lovbekendtgørelse nr. 95 af 26. januar 2017, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 12 b, stk. 3, i lov om Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, jf. § 2, nr. 2.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.